

ZAHRANIČNÍ HOSTÉ

27 ze 27 | EVROPA V LITERATUŘE – LITERATURA V EVROPĚ

EUGENIJUS ALIŠANKA

Litva | *1960

16. 5. | 13.00 | Literární sál
16. 5. | 15.00 | Autorský sál
16. 5. | 18.00 | Autorský sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Básník, esejista a překladatel. Na univerzitě ve Vilniusu vystudoval matematiku, a poté pracoval pro Institut kultury a umění v Litvě. V letech 1994–2002 byl vedoucím mezinárodních programů litevského Sdružení spisovatelů; vedoucím mezinárodního básnického festivalu „Básnické jaro“. Od roku 2003 pracuje jako šéfredaktor časopisu Vilnius, který je vydáván v anglickém a ruském jazyce. Ališanka je členem předsednictva litevského Sdružení spisovatelů a členem PEN klubu.

Vydal pět básnických sbírek a dvě sbírky esejí. V roce 1992 vyhrála jeho *Rovnodennost* (1991) ocenění Zigmasy Gele *Návrat Dionýsa* (2001) získal cenu litevského ministerstva kultury. Ališanka přeložil básně Wisława Szymborska, Carolyn Forshé, Dannie Abse, Bernardine Evaristo, Jerome Rothenberg, Desmond Egan, Jacek Podsiadło a dalších. Ališanka za své překlady poezie obdržel cenu „Jaro básní“. Jeho práce byla přeložena mj. do jazyka anglického, francouzského, polského, švédského, ruského, finského a německého.

Ališanka žije a pracuje ve Vilniusu.

Poet, essayist and translator. Following his graduation from Vilnius University with a major in mathematics, he worked for the Culture and Art Institute of Lithuania; in 1994–2002 – a director of international programmes in the Lithuanian Writers Union, a director of an international poetry festival "Poetry Spring". Since 2003 he has been working as a chief editor of magazine Vilnius, published in English and Russian languages.

Ališanka is a member of the Lithuanian Writers Union's Board and PEN club. He has published five books of poetry and two essay collections. In 1992, *Equinox* (1991) won the Zigmasy Gele Award. *The Return of Dionysus* (2001) has received the Lithuanian Culture Ministry Award. Ališanka has translated poetry by Wisława Szymborska, Carolyn Forshé, Dannie Abse, Bernardine Evaristo, Jerome Rothenberg, Desmond Egan, Jacek Podsiadło, and others. Ališanka has also received a 'Spring of Poetry' award for translation of poetry.

His work has been translated into English, French, Polish, Swedish, Russian, Finnish, German and other languages.

Ališanka lives and works in Vilnius.

[FOTO: BRAZIUNAS]

NICOLAS ANCION

Belgie – Valonsko | *1971

16. 5. | 11.00 | Literární kavárna
16. 5. | 12.30 | stánek S 104
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Belgický spisovatel Nicolas Ancion se narodil v Lutychu 23. května 1971 v rodině profesionálních loutkářů. Už na střední škole začal psát divadelní hry a novely. V letech 1989 a 1991 získal Mezinárodní cenu pro mladé autory a v roce 1995 vydal ve švýcarském nakladatelství Editions de l'Hèbe svůj první román *Ciel bleu trop bleu* (Příliš modré nebe). Následovalo několik románů a básnických sbírek, za něž byl oceněn v Belgii i v zahraničí. Nicolas Ancion je také kritikem komiksů a autorem knih pro mládež. Působil v Bruselu, Madridu a Lutychu, dnes žije s manželkou a dvěma dětmi na jihu Francie v Caux-et-Sauzens (Aude).

Česky: Čtvrté patro (Mladá fronta, 2002), Jak správně zabíjet (Dauphin 2009)

The Belgian writer Nicolas Ancion was born in Liege on 23 May 1971 to a family of professional puppeteers. While still at secondary school Nicolas Ancion began to write theatre plays and short stories. In 1989 and 1991 he was awarded the Prix international Jeunes Auteurs and 1995 the Swiss house L'Éditions de l'Hèbe published his first novel *Ciel bleu trop bleu* (The Blue Sky is Too Blue). This was followed by a number of novels and collections of poetry for which he has won awards in Belgium and the wider world. Nicolas Ancion is also a reviewer of comic books and the author of books for young people. He has lived and worked in Brussels, Madrid and Liege and today lives with his wife and their two children in Caux-et-Sauzens (Aude), southern France.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

CLARE AZZOPARDI

Malta | *1977

15. 5. | 17.00 | Literární sál
16. 5. | 15.00 | Autorský sál

Je autorkou 6 učebnic pro děti s názvem *Stilel* (2003 až 2006); také připravila k vydání 12 knih pro děti s názvem *Senduq Kuluri/Senduq Buffuri* (2005–2007). Její první román pro děti bude vydán v dubnu 2009. Vydala *Ti druzi, Naprič* (Inizjamed and Midsea Books, 2005). V díle jsou zahrnuty její dvě do anglického jazyka přeložené povídky. Azzopardi taktéž vydala *Il-Linja l-Hadra* (Zelená linie) (2006), svoji první sbírku povídek v maltéštině. Získala za ni maltéžskou národní literární cenu v oblasti beletrie. Překlady jejích povídek byly publikovány v literárních časopisech, a to např. v *In Focus* (Pen Cyprus, 2005/2006), *Cúirt 21* (Irsko, 2006) *Lettre* (Maďarsko, 2006), *Kulturas Forms* (Lotyšsko, 2006), *Transcript* (LAF, 2007), *Skald* (Wales, 2007) a na stránkách <http://www.laurahird.com/>. Její divadelní hra *L-Interdett Taht is-Sodda* (*Interdikt pod mou postelí*) byla vydána ve francouzském jazyce nakladatelstvím Éditions Théâtrales v roce 2008. Do českého jazyka zatím není přeložena žádná její kniha.

She has written 6 textbooks for children called *Stilel* (2003–2006) and has also edited a series of 12 children's books called *Senduq Kuluri/Senduq Buffuri* (2005–2007). Her first novel for children will be published in April 2009. She published *Others, Across* (Inizjamed and Midsea Books, 2005), which contains two short stories translated into English, and *Il-Linja l-Hadra* (The Green Line) (2006), her first short story collection in Maltese which won the Maltese National Book Award for fiction. Translations of her short stories have been published in literary reviews, including *In Focus* (Pen Cyprus, 2005/2006), *Cúirt 21* (Ireland, 2006) *Lettre* (Hungary, 2006), *Kulturas Forms* (Latvia, 2006), *Transcript* (LAF, 2007), *Skald* (Wales, 2007) and on <http://www.laurahird.com/>. Her play *L-Interdett Taht is-Sodda* (The Interdict beneath my Bed) was published in French by Éditions Théâtrales in 2008.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

PAULS BANKOVSKIS

Lotyšsko | *1973

15. 5. | 16.00 | Knihkupectví Evropa
16. 5. | 13.00 | Literární sál
16. 5. | 15.00 | Literární kavárna

Spisovatel Pauls Bankovskis se narodil v lotyšském městě Ligatne v roce 1973. Vystudoval sklářství na Umělecko-průmyslové škole v Rize a filozofii na Lotyšské univerzitě. Několik let pracoval jako novinář pro deník *Diena*. Bankovskis je plodným spisovatelem. Za posledních patnáct let vydal devět románů, tři sbírky povídek a jednu knihu pro děti. Ve své próze se mimo jiné vrací k několika centrálním námětům – lotyšská historie, její mýty a legendy; realita nedávných sovětských let; možnosti budoucnosti. Jeho dílo bylo přeloženo do jazyka anglického, německého, ruského, švédského, finského a litevského. Jeho román *Čeka, bomba & rokenrol* byl vydán ve Finsku (2005) a v České republice (2009), jeho sbírka povídek *Škola* byla vydána v Německu (2008). Česky: Čeka, bomba & rokenrol (Argo – 2009)

Writer Pauls Bankovskis was born in the Latvian town of Ligatne in 1973. He studied glassworks at the Riga Applied Art School and philosophy at the University of Latvia. For several years he worked for the daily newspaper *Diena*. Bankovskis is a prolific writer, who, over a fifteen-year time span, has had nine novels, three short story collections, and a book for children published. His prose has involved various central themes – Latvian history, its myths and legends; the realities of the recent Soviet years; and the possibilities of the future, among others. Bankovskis' work has been translated into English, German, Russian, Swedish, Finnish and Lithuanian. His novel *Cheka, Bombs and Rock'n'Roll* has been published in Finland (2005) and Czech Republic (2009), and his collection of short stories *School* has been published in Germany (2008).

[FOTO: KRISTAPS KALNS]

SASKIA DE COSTER

Belgie – Vlámko | *1976

15. 5. | 13.00 | stánek L 103
15. 5. | 16.00 | Literární sál
16. 5. | 13.00 | Veletržní kino

Vlámka Saskia de Coster píše už od dětství. Studovala germanistiku a literární vědu na univerzitě v Lovani. Vedle literatury, divadelních a písňových textů a publicistiky pro vlámské i nizozemské listy se věnuje také výtvarné činnosti (např. videoart). Debutovala v roce 2000 v časopise *Nieuw Wereldtijdschrift* povídkou *Onder elkaar* (Mezi sebou). V roce 2002 následoval román *De vrije val* (Volný pád), za nějž ji redakce literárního časopisu *Brakke Hond* zařadila jakožto nový vlámský literární talent do sborníku *Mooie jonge honden* (Krásní mladí psi). Od té doby přichází v dvouletých intervalech s dalším komorním románem, rozsahem se blízcím spíš novele: v roce 2004 je to *Jeuk* (Svědění), v roce 2006 *Eeuwige roem* (Věčná sláva). Zatím poslední dílo *Held* (Hrdina, 2008) ocenili čtenáři vlámských webových stránek *Cutting Edge* jako nejlepší román roku 2007 v nizozemštině.

Česky: *Hrdina* (Pistorius & Olšanská, 2008)

The Fleming Saskia de Coster has been writing since she was a child. She studied German, Comparative Literature and Literary Theory at the University of Leuven. Alongside her literary activities, which include drama and song lyrics, and her journalism for the Flemish and the Dutch press, Saskia de Coster is an active artist (with a special interest in video-art). Her debut work, the story *Onder elkaar* (Among Themselves), was published in 2000 in the magazine *Nieuw Wereldtijdschrift*. Her novel *De vrije val* (Free Fall) followed in 2002; for this the editors of the literary magazine *Brakke Hond* included her – as a new Flemish literary talent – in its anthology *Mooie jonge honden* (Beautiful Young Dogs). Since this time Saskia de Coster has produced her novels of intimacy – whose extent brings them close to the novella form – at two-yearly intervals. These are: *Jeuk* (The Itch) (2004), *Eeuwige roem* (Eternal Fame) (2006), *Held* (The Hero) (published in Czech as *Hrdina*, 2008). *Held* was voted the best novel in Dutch of 2007 by users of the Flemish website *Cutting Edge*.

[FOTO: JOHAN JACOBS]

CHRISTOPHE DONNER

Francie | *1956

16. 5. | 12.30 | Autorský sál
16. 5. | 13.30 | stánek L 105

Christophe Donner je francouzský spisovatel, který se narodil roku 1956 v Paříži. Jeho tvorba je velice různorodá, proslul jako žurnalista, romanopisec i filmař. Je také autorem povídek pro děti. Donner strávil dětství na pařížském předměstí. Pracoval jako filmový herec, uvaďeč i novinář.

Pravidelně přispíval do deníku *Le Monde* a byl zahraničním reportérem magazínu *Globe*, díky čemuž hodně cestoval, především po Spojených státech, Mexiku, Rusku, Africe.

Z jeho knih nejvíce zaujaly romány *Duch pomsty* (*L'Esprit de vengeance*, 1991), *Říše morálky* (*L'Empire de la morale*, 2001) a *Prásk prásk!* (*Bang! Bang!*, 2005). Za svoji tvorbu získal řadu ocenění, mezi jinými například *Price of Flora* za *Říše morálky* a *Price Jean Freustié* za *Prásk, prásk!*.

Česky: *Král bez zítřka* (Host, 2008), *Král bez budoucnosti* (Host 2009)

Christophe Donner is a French writer who was born in Paris in 1956. His work is highly diverse: he has made his mark as a journalist, novelist and film-maker and is also the author of stories for children.

Christophe Donner spent his childhood in the suburbs of Paris. He has worked as a film actor, an usher and a newspaperman.

He has been a regular contributor to the daily *Le Monde*. As a foreign correspondent for the magazine *Globe* he was able to travel widely, notably to the United States, Mexico, Russia and Africa.

His most successful novels to date are *L'Esprit de vengeance* (Spirit of Vengeance) (1991), *L'Empire de la morale* (The Empire of the Morality) (2001) and *Bang! Bang!* (2005). Christophe Donner has won many awards for his work, including the *Prix de Flore* for *L'Empire de la morale* and the *Prix Jean Freustié* for *Bang! Bang!*

[foto: nak. Grasset]

GYÖRGY DRAGOMÁN

Maďarsko | *1973

15. 5. | 16.00 | Knihkupectví Evropa
16. 5. | 15.00 | Literární sál

Narodil se r. 1973 v Marosvásárhelyi (Tirgu Mares), do Maďarska se jeho rodina přestěhovala r. 1988. Vystudoval szombathelyské gymnázium a absolvoval na budapeštské filozofické fakultě obor angličtina–filozofie a získal titul PhD z moderní anglické literatury.

Již v r. 2002 publikoval román *Kniha pustošení* (*A pusztítás könyve*), za rok poté bylo na divadelním festivalu v Pécsi čteno jeho drama *Nihil* a roku 2005 vydal své dosud nejúspěšnější dílo *Bílý král* (*A fehér király*).

Ve své prvotině *Kniha pustošení* se autor poprvé zabývá ztvárněním problematiky násilí a bezpráví, a to na příběhu vsazeném do období mezi dvěma světovými válkami a do nejmenované středoevropské země.

V druhé próze, *Bílý král*, toto téma rozvíjí, konkretizuje a dosahuje mimořádného uměleckého účinku. Opět se ocitáme v diktátorském režimu (v Ceaușeskově Rumunsku 70. let minulého století), avšak nazíraném očima dvanáctiletého chlapce, jehož otec byl z politických důvodů odvečen do pracovního tábora v dunajské deltě. Tento román je podle posledních údajů překládán téměř do všech evropských jazyků a do hebrejštiny.

Česky: *Bílý král* (Dybbuk 2008)

György Dragomán was born in 1973 in Marosvásárhely (Tirgu Mares); he moved with his family to Hungary in 1988. He is a graduate of the grammar school at Szombathely and the Faculty of Arts of the ELTE University of Budapest (English and Philosophy); he received his PhD in modern English literature.

In 2002 György Dragomán published *The Book of Destruction* (*A pusztítás könyve*), a novel, and in the following year at the Pécs Drama Festival his play *Nihil* was read. In 2005 he published his most successful work to date, *The White King* (*A fehér király*).

In *The Book of Destruction*, György Dragomán's debut work, the author gives his first rendering of violence and lawlessness in a story set between the wars in an unnamed country in Central or Eastern Europe.

In his second work of prose *The White King* this theme is developed further and given more definite shape to extraordinary artistic effect. Once again we find ourselves in a dictatorship (Ceaușescu's Romania of the 1970s), but this time we see through the eyes of a twelve-year-old boy, whose father has been taken, for political reasons, to a labour camp in the Danube Delta. This novel has been translated into most European languages and Hebrew.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

GUY FONTAINE

Francie | *1953

14. 5. | 16.00 | Literární sál

Guy Fontaine je nejen vědeckým expertem při Radě Evropy, profesorem evropské literatury na Akademii v Lille a ředitelem Centra pro evropské spisovatele (*Villa Mont Noir*), ale také autorem a editorem nedávno vydané učebnice evropské literatury (*History manual for European literature*, De Boeck, 2007). Tato kniha je výsledkem jedinečné spolupráce evropských univerzit a sleduje vývoj evropské literatury od středověku až po současnost.

Chronologicky organizovaná obsáhlá studie představuje kompletní obraz evropské literatury. Dokazuje, že ačkoli v Evropě existuje mnoho odlišných literárních tradic, přesto existuje jediná evropská literatura. Její vydání se chystá v Řecku, Polsku, Lotyšsku a Portugalsku.

Scientific Expert for the European Council, European Literature teacher for Lille's Academy, Foundator and director of the Center for European Writers (*Villa Mont Noir*), Guy Fontaine, born in 1953, is promoting the idea of European Literature. He is the editor and author of the recent *History manual for European literature* (*De Boeck*, 2007). This book, unique collaboration between European universities traces the development of literature in Europe from the Middle Ages to the present day. Organised in chronological order, this wide-ranging introductory survey presents an overall picture of Europe's literature. It shows that, while Europe has many different literary traditions, there is nevertheless a single European literature. (To be published in Greece, Poland, Lettonia, Portugal).

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

JULIA FRANCK

Německo | *1970

16. 5. | 14.00 | Literární kavárna
16. 5. | 15.30 | stánek L 503

Julia Franck se narodila ve východním Berlíně. O osm let později rodina přesídlila do západního Berlína. Autorka studovala amerikanistiku a současnou německou literaturu na Svobodné univer-

žitě v Berlíně. V roce 1997 vyšel její debut *Nový kuchař* (Der neue Koch, 1997), následovaly tituly *Služebník lásky* (Liebediener, 1999), *Nouzové přístání* (Bauchlandung, 2000) a *Táborový oheň* (Lagerfeuer, 2003). Za román *Polednice* (Die Mittagsfrau, 2007; česky 2008) obdržela Německou knižní cenu pro rok 2007. V přesném a emocionálně silném prologu románu *Polednice* nás autorka zavádí do Štětína krátce po válce. Při útěku na Západ opouští matka na přeplněném nádraží svého osmiletého syna. Retrospektivně je vyprávěn její příběh: Helenino dětství na počátku 20. století v lužickém Budyšině, dvacátá léta prožítá se starší sestrou v Berlíně, její první lásku, která končí nešťastně, a konečně její manželství, z něhož vzejde syn Petr. Kniha navazuje na lužickosrbskou báčorku o polednici.

Julia Franck was born in East Berlin; eight years later her family relocated to West Berlin. She studied American Studies and Contemporary German Literature at the Free University of Berlin. In 1997 her debut work *Der neue Koch* (The New Cook) was published, and this was followed by the publication of *Liebediener* (Servant of Love) (1999), *Bauchlandung* (Belly Landing) (2000) and *Lagerfeuer* (Camp Fire) (2003). For the novel *Die Mittagsfrau* (The Blind Side of the Heart) (2007; published in Czech as *Polednice*, 2008) she received the German Book Prize for 2007.

In the precise and emotionally-charged prologue to the novel *Die Mittagsfrau*, Julia Franck takes us to Szczecin shortly after the war. Fleeing to the West, a mother abandons her eight-year-old son at a crowded station. Helena's story is told in retrospect: her childhood at the beginning of the twentieth century in the Bautzen of the Lusatian Sorbs, how she spends the 1920s in Berlin with her elder sister, her first love (which ends unhappily), and her marriage, out of which a son, Peter, is born. A departure point for the novel is the Sorbian folk tale of the noonday witch.

[FOTO: THORSTEN GREVE]

ANTONIS GEORGIU

Kypr | *1969

16. 5. | 18.00 | Autorský sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Antonis Georgiou se narodil v Lemesos na Kypru. V Moskvě vystudoval práva a nyní se žije jako právník. Vydal sbírku básní *Panselinos para mia* (Úplněk mínus jeden den, 2006); a sbírku povídek *Glykia Bloody Life* (Sladký život na hovno, 2006), za kterou obdržel Státní cenu za povídku. Ocenění taktéž získala jeho divadelní hra *Agapimeno mou plintirio* (Moje milovaná pračka). Ta byla zinscenována na Kypru v roce 2007 a přeložena do jazyka francouzského, italského a maďarského. Jeho posledním dílem je jednoaktová divadelní hra *Nosos* (Nemoc), 2008.

Antonis Georgiou was born in Lemesos, Cyprus, in 1969. He studied law in Moscow and works as a lawyer. He has published a book of poems, *Panselinos para mia* (Full moon minus one day, 2006) and a collection of short stories *Glykia Bloody Life* (Sweet Bloody Life, 2006) which was awarded the National Short Story Prize. His award-winning theatre play *Agapimeno mou plintirio* (My beloved washing machine) was staged in Cyprus in 2007 and has been translated into French, Italian and Hungarian. His latest play is the one-act *Nosos* (Disease), 2008.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

POLONA GLAVAN

Slovinsko | *1974

14. 5. | 18.30 | Café FRA
16. 5. | 13.00 | Literární sál
16. 5. | 15.00 | Knihkupectví Evropa

Narozena 24. září 1974 v Ljublaně, kde i v současnosti žije. Na Univerzitě v Ljublaně absolvovala obory srovnávací literatura a anglický jazyk. Jakmile si začala uvědomovat sebe samu, začala psát, a v roce 1994 vydala svoji první povídku. Její povídky vyhrály několikero ocenění a byly zahrnuty do dvou národních antologií moderních slovinských povídek.

Její povídky byly publikovány nejen ve většině slovinských literárních časopisů, ale také v překladech. A to v jazyce anglickém (*Prague Literary Revue*, *Orient Express*, antologie *Key Witnesses*), německém (antologie *Die Zeit der Kurzen Geschichte*), českém, nizozemském, italském, maďarském (antologie *Racconti senza dogana/Vammentes elbeszelesek*) a chorvatském (*Quorum, Sarajevske sveske*). Její první kniha, román *Noc v Evropě*, byla vydána roku 2001 a navržena na cenu Kresnik, udělovanou za nejlepší slovinský román roku. V roce 2007 vyšel tento román také česky v nakladatelství Fra. Její sbírka povídek *Gverilci* (Partyzánské jednotky) byla vydána v roce 2004. Kniha byla nadšeně přijata kritikou a získala cenu Zlata ptica, která se uděluje mladým umělcům za nebyvalé úspěchy.

Born on 24 September 1974 in Ljubljana where she presently lives. She graduated from comparative literature and English at the University of Ljubljana. Having written for all her conscious life, she published her first short story in 1994. Her stories won several awards at contests, and appeared in two national anthologies of modern Slovenian short stories. Her stories were published in most Slovenian literary magazines as well as in English (*Prague Literary Revue*, *Orient Express*, an-

thology *Key Witnesses*), German (the anthology *Die Zeit der Kurzen Geschichte*), Czech, Dutch, Italian and Hungarian (anthology *Racconti senza dogana/Vammentes elbeszelesek*) and Croatian translations (*Quorum, Sarajevske sveske*). Her first book, a novel *A Night in Europe* (Noč v Evropi) was published in 2001 and shortlisted for the Kresnik award for the best Slovenian novel of the year. In 2007, it was published in Czech translation. Her short story collection *Gverilci* (Guerillas) was published in 2004 to a great critical acclaim and awarded Zlata ptica award for extraordinary achievements of young artists.

[FOTO: KLEMEN PREPELUH]

GEORGI GOSPODINOV

Bulharsko | *1968

15. 5. | 14.00 | Literární sál
16. 5. | 10.00 | Velký sál

Georgi Gospodinov je autorem poezie, fikce, literárních a kulturních studií. Jeho *Přirozený román* měl v Bulharsku už pět dotisků a byl vydán ve 12 jazycích, např. v jazyce anglickém, francouzském, německém a českém (Lidové noviny, 2005). The Times knihu popsaly jako „humornou, melancholickou a velice výstřední“, Guardian se o ní vyjádřil jako o „smyslné a intelektuální zároveň“.

Gospodinovou další knihou je sbírka krátkých povídek *A jiné příběhy* (2001). Byla přeložena do angličtiny, francouzštiny, němčiny a také češtiny.

Žil (a) jsem socialismus (2006, vedoucí redaktor) a *Inventární kniha socialismu* (2006, spoluautor) jsou Gospodinovy projekty zaměřující se na vzpomínky a všední život nedávné minulosti. Georgi Gospodinov má doktorát a pracuje na Literárním institutu. Dále je vedoucím redaktorem týdeníku *Literaturen vestnik* a fejetonistou deníku *Dnevnik*.

V letech 2008/09 byl hostujícím spisovatelem na Berliner Kuenstlerprogramm, DAAD.

Česky: *Přirozený román* (Nakladatelství Lidové noviny, 2005), *Gaustin neboli Člověk s mnoha jmény* (Nakladatelství Lidové noviny, 2004)

Georgi Gospodinov is author of books of poetry, fiction, literary and cultural researches. His novel, "Natural Novel," has been issued six times in Bulgaria and is published in 12 languages including English, French, German, Czech (Lidové Noviny, 2005), etc. The *Times* describes it as "humorous, melancholy and highly idiosyncratic", according to *Guardian*, it is "both earthy and intellectual":

Gospodinov's next book *And Other Stories* (2001), a collection of short stories, came out in French, German, English, Czech (Lidové Noviny, 2004).

Gospodinov's projects centered around memory and everyday life in the recent past include "I've Lived Socialism. 171 personal stories" (2006, editor) and "Inventory Book of Socialism" (2006, co-author). Georgi Gospodinov is Ph.D. at the Institute for Literature; editor in *Literaturen vestnik* weekly and columnist in *Dnevnik* daily.

In 2008/09 he was guest-writer of Berliner Kuenstlerprogramm, DAAD.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

VONA GROARKE

Irsko | *1964

15. 5. | 19.30 | Café FRA
16. 5. | 15.00 | Knihkupectví Evropa
16. 5. | 18.00 | Velký sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Vona Groarke se narodila v irském vnitrozemí v roce 1964. Její básnické sbírky vydává v Irsku nakladatelství Gallery Press a ve Spojených státech nakladatelství Wake Forest University Press. Mezi vydané sbírky patří *Skořápka* (1994), *Domy těch druhých* (1999), *Let* (2002) a *Ullice jalovců* (2006). V českém překladu byl výběr její poezie vydán nakladatelstvím Opus pod názvem *Vlastní cestou* (2004). V dubnu 2008 vydalo nakladatelství Gallery Press její překlad klasické irské básně z 18. století, *Žalozpěv za Arta O'Learyho*. Její pátá básnická sbírka *Větrm unášená mořská voda* bude vydána v roce 2009. Jakožto vyučující hostovala na Wake Forest University. V současnosti vyučuje v Centru nového psaní na univerzitě v Manchesteru. Česky: *Vlastní cestou* (Opus 2004)

Vona Groarke was born in the Irish midlands in 1964. Her poetry collections, published in Ireland by the Gallery Press and in the U.S. by Wake Forest University Press, include *Shale* (1994), *Other People's Houses* (1999), *Flight* (2002) and *Juniper Street* (2006). A selection of her poems in Czech translation was published by Opus in 2004. In April 2008, Gallery Press issued her translation of the classic eighteenth-century Irish poem, *Lament for Art O'Leary*. Her fifth collection, *Spin-drift*, is due in 2009. She has been Poet in Residence at Wake Forest University and currently teaches at the Centre for New Writing in the University of Manchester.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

ARNON GRUNBERG

Holandsko | *1971

15. 5. | 14.00 | Autorský sál
15. 5. | 15.00 | stánek L 408
16. 5. | 16.00 | Literární sál

Proslulý a uznávaný romanopisec Arnon Grunberg se narodil v Amsterdamu v roce 1971. V současnosti žije a pracuje v New Yorku. Grunberg ve svých sedmnácti letech zanechal studií a o dva roky později si založil své vlastní nakladatelství. Ve dvaceti třech letech napsal svůj první román *Modré pondělky*. Kniha se stala bestsellerem a vyhrála mu Anton Wachterovu cenu debutujících autorů.

Dva z jeho románů, *Fantomová bolest* a *Hledač azylu*, vyhrály literární cenu AKO. Ocenění, které je nizozemským ekvivalentem britské Booker Prize.

V roce 2002 vyšlo najevo, že Arnon Grunberg je záhadným vídeňským autorem Markem van der Jagtem, který debutoval románem *Dějiny mé plešatosti*. *Dějiny mé plešatosti* taktéž vyhrály cenu Antona Wachtera a Arnon Grunberg se tak stal jediným autorem, který toto ocenění vyhrál dvakrát.

Za román *Tirza* získal Grunberg vlámskou cenu knihkupců Zlatá sova, a stal se nositelem nizozemské literární ceny Libris. Americký tisk pozitivně přijal jeho román *Židovský mesiáš*. Grunbergovým posledním románem je *Náš strýc*. Grunbergova práce byla přeložena do dvaceti tří jazyků.

Grunberg je taktéž novinářem a autorem fejetonů, esejů, recenzí a krátkých povídek pro různé nizozemské a belgické deníky, týdeníky a literární časopisy. Jeho příspěvky se objevují i v mezinárodních novinách a časopisech.

Česky: *Modré pondělky* (Aurora, 1999), *Státisté* (Aurora, 2000), *Fantomová bolest* (Argo, 2006), *Tirza* (Argo, 2009)

Celebrated and acclaimed novelist Arnon Grunberg was born in Amsterdam in 1971. He currently lives and works in New York.

Grunberg dropped out of school at age seventeen, and started his own publishing company two years later. At age twenty-three he wrote his first novel, *Blue Mondays*, a European bestseller that won the Anton Wachter Prize for debut fiction.

Two of his novels, *Phantom Pain* and *The Asylum Seeker*, won the AKO Literature Prize, the Dutch equivalent of the Booker Prize.

In 2002 it became clear that the mysterious Viennese writer Marek van der Jagt, who made his debut with the novel *The Story of My Baldness*, was Arnon Grunberg. *The Story of My Baldness* also won the Anton Wachter Prize, making Grunberg the only novelist to have won it twice.

Grunberg received the Flemish Golden Owl and the Dutch Libris Literature Prize for his novel *Tirza*. The American press praised his novel *The Jewish Messiah*. His most recent novel is *Our Uncle*.

Grunberg's works have already spawned translations in twenty-three languages.

He also writes columns, essays, reviews, short stories and reports for various Dutch and Belgian newspapers, weeklies and literary magazines. He contributed to international newspapers and magazines.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

NICO HELMINGER

Lucembursko | *1953

15. 5. | 12.00 | Autorský sál
16. 5. | 18.00 | Velký sál

Nico Helmingier dokončil svá středoškolská studia v roce 1972. Poté v Lucemburku, Saarbrückenu, Vídni a Berlíně studoval německý jazyk, románské jazyky a divadelní vědu. V roce 1980 se přestěhoval do Paříže, kde na gymnáziu působil jako učitel němčiny a dějepisu. Od roku 1984 se v Mnichově, Heidelbergu, Paříži a Lucemburku živil jako spisovatel na volné noze. Od roku 1999 žije v Esch-sur-Alzette. Nico Helmingier je starším bratrem spisovatele Guy Helmingera.

Sociálně-kritická dramata Nico Helmingera, jako například *Miss Minett* a *De schantchen*, poukazují na psychologický úpadek a společenské nedostatky regionu Minette. Ve svých dalších hrách – jako například *Kitsch* a *läschten eens kae liewen* – a ve svých povídkách (*De john grün, dout am bushaischen*) se zabývá tématem domácího násilí, a dále dezorientací a zoufalstvím, symptomy souběžné společnosti, ta je chápána jako nelidská a pozbývající hlubšího významu. Tyto symptomy mohou být považovány za důsledek potlačování politicky a společensky citlivých témat, jako jsou například druhá světová válka (*Patton & Co*) a moc církve a médií (*Einer blättert im fahndungsbuch*).

Ve svých pozdějších pracích (např. *In eigener säure, grenzgang*) Nico Helmingier intenzivně využívá lyričnosti, intertextuality a cizojazyčných elementů.

After completing his secondary-school studies in 1972 Nico Helmingier studied German, Romance Languages and Theatre Studies in Luxembourg, Saarbrücken, Vienna and Berlin. In 1980 he moved to Paris, where he worked as a grammar-school teacher of German and History. Since 1984 he has worked as a freelance writer in Munich, Heidelberg, Paris and Luxembourg. Since 1999 he has lived in Esch-sur-Alzette. Nico Helmingier is the elder brother of the writer Guy Helmingier.

Nico Helmingier's socially-critical dramas, such as *Miss Minett* and *De schantchen*, show the psychological decline and social deficiencies of the Minette region. In other of his plays – such as *kitsch* and *läschten eens kae liewen* – and in his short stories (*De john grün, dout am bushaischen*) he takes as his themes violence within the family and disorientation and despair as symptoms of a competitive society perceived as inhuman and empty of meaning. These symptoms can be attributed to the suppression of questions which are politically and socially sensitive, such as World War II (*Patton & Co*) and the power of the church and the media (*Einer blättert im fahndungsbuch*).

In later works (eg., *In eigener säure, grenzgang*) Nico Helmingier makes more intensive use of lyrical, intertextual and foreign-language elements.

[FOTO: ANISE KOLTZ]

GRETELISE HOLM

Dánsko | *1946

15. 5. | 18.30 | Café Nordica
16. 5. | 10.00 | Autorský sál
16. 5. | 11.00 | stánek L 413

Gretelise Holm je literárně oceněná dánská autorka detektivních příběhů, patří k nejznámějším dánským spisovatelům. Byla první dánskou spisovatelkou, která vymyslela detektivní hrdinku ženského pohlaví, Karin Sommerovou. Kariéra Gretelise Holm jakožto autorky detektivních příběhů začala poněkud později – poté, co jí bylo více než padesát let. Dosud napsala pět detektivních románů. Čtyři z nich patří do série, jejíž hlavní hrdinkou je Karin Sommerová, novinářka regionálního deníku, které je více jak padesát roků.

Její poslední detektivní román – Syndrom Mercedesu Benz – se odehrává v Africe, kde také sama žila, a to v letech 1993 až 1998 v Zimbabwe.

Vystudovala žurnalistiku a v letech 1963 až 1983 pracovala pro dánský tisk. V letech 1983 až 1990 byla přednášející a rektorkou Dánské školy žurnalistiky. V letech 1990 až 1993 byla šéfredaktorkou časopisu Women and Society (Ženy a společnost).

V době, kdy pracovala jako novinářka, také napsala mnoho knih. Šlo zejména o literaturu faktu, učebnice a knihy zabývající se historií boje žen za svobodu, trestním právem a otázkou trestních systémů. Gretelise Holm je ale také autorkou knih pro děti a mládež. Za svoji kariéru napsala celkem 35 knih.

Svými články také přispívá do mnohých časopisů a novin, ráda se účastní veřejných debat.

Česky: *Vraždy na ostrově* (Romeo, 2006)

Gretelise Holm is an awarded Danish crime writer and among the most wellknown in Denmark. She was the first Danish crime writer who invented a female hero, Karin Sommer. Her career as a crime writer started a bit late – after she passed 50. So far she have written five crime novels. Four of them in the series with Karin Sommer, a +50 journalist with a local newspaper.

The last one – The Mercedes Benz Syndrom – is taking place in Africa, where she lived in Zimbabwe from 1993 to 1998.

Gretelise Holm was trained as a journalist and worked within the print media in Denmark from 1963 to 1983. From 1983 to 1990 she was a lecturer and vice-cancellor with The Danish School of Journalism. And from 1990 to 1993 she was the editor in chief with the magazin Women and Society.

During the years where she worked as a fulltime journalist, she also wrote numerous books, mostly non-fiction, textbooks and debate-books (more of them about women's history and liberation and about criminal law and penalty-systems), but also children and youth novels. Altogether she has written 35 books.

She's still writing columns in different magazines and newspapers and likes to take part in the public discussions.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

CHRIS CHRYSOPOULOS

Řecko | *1968

15. 5. | 16.00 | Literární sál
15. 5. | 17.00 | Literární sál

Je romanopisec, esejista a překladatel. Narodil se v Athénách. Vystudoval ekonomii v Athénách a psychologii a společenské vědy ve Velké Británii. Chryssopoulos je jedním z nejpłodnějších mladých spisovatelů řecké literární scény. Je autorem čtyř románů. Jeho posledním románem je *Imaginární muzeum* (2005). Dále vydal sbírku esejů (*Krabice jazyků*, 2006); sbírku povídek (*Recepty Napoleona Delastose*, 1997); a novelu (*Útočník z/na Pantheonu*, 1996). Žádný ovšem zatím nebyl do češtiny přeložen. Od roku 1999 spolupracuje s umělkyní Diane Neumaier. Mezi jejich umělecké projekty patří kniha umělců *Černé šaty*, která byla roku 2002 vydána společností RCIPP v USA. Jejich show *Setkání* proběhla v roce 2003 v Muzeu umění v Reykjavíku. Chris byl zahrnut do mnohých antologií současné řecké prózy; a v deníku *Diavazo* pravidelně publikuje články z oboru literární teorie. Pracuje jako překladatel z anglického jazyka a jeho kritiky vycházejí v athénských novinách a časopisech. Vyhrál několik grantů a hostoval na setkání spisovatelů ve Švédsku, České republice, Rusku, Skotsku, USA a na Islandu.

He is a novelist, essayist and translator. He was born in Athens and studied Economics in Athens, and Psychology and Social Sciences in the UK. He is among the most prolific young prose writers on the Greek literary scene. He has authored four novels, most recently *Imaginary Museum* (2005); a volume of essays (*The Language Box*, 2006), a collection of short stories (*Napolean Delastos' Recipes*, 1997), and a novella (*The Parthenon Bomber*, 1996). Since 1999 he has collaborated with artist Diane Neumaier on several art projects. Their artists' book, *The Black Dress*, was published in the USA by RCIPP in 2002 and their show *Encounters* was held at the Reykjavik Museum of Art in 2003. Chris has been featured in many anthologies of contemporary Greek fiction and writes regularly on literary theory for the journal *Diavazo*. He translates from English and also writes criticism for Athenian newspapers and magazines. He has won a number of grants and has been invited to writers' centres in Sweden, the Czech Republic, Russia, Scotland, the USA and Iceland.

[FOTO: TOM LANGDON]

ANJA JARDINE

Švýcarsko | *1967

16. 5. | 12.00 | Literární kavárna

Narodila se v Pinnebergu, vystudovala ekonomii a žurnalistiku. Pracovala jako filmařka v Radio Bremen Fernsehen, byla redaktorkou v Die Zeit-Magazin, Spiegel reporter a hospodářském časopise Brand eins. Od 2005 je redaktorkou v NZZ Folio. Žije v Curychu. Na veletrhu představí svou knihu povídek o lásce *Když měsíc spadl z nebe (Als der Mond vom Himmel fiel)* – nakladatelství Kein & Aber. Dva neznámí lidé se každé ráno cestou do práce setkávají. Aniž by spolu kdy hovořili, patří během těchto cest metrem nepochybně k sobě. Jedna žena dostane dva dopisy, ve kterých ji neznámý muž nechává vstoupit do svého života. Starý muž pozoruje na jablokové plantáži počínající mladou lásku a je opětovně dojat svou vlastní, která se odehrála již tak dávno.

Born in Pinneberg, Anja Jardine took her degree in Economics and Journalism. She has worked as a film-maker for Radio Bremen Fernsehen and as an editor for Die Zeit-Magazin, Spiegel Reporter and the business magazine Brand Eins. Since 2005 she has been an editor at NZZ Folio. Anja Jardine lives in Zurich.

At the book fair she will be introducing her volume of stories about love *Als der Mond vom Himmel fiel* (When the Moon Fell from the Skies), which is published by Kein & Aber.

Two strangers meet every day on their way to work; although they never speak to each other, for these trips by underground undoubtedly they belong together. A woman receives two letters in which a man she has never met allows her to enter his life. On an apple plantation an old man observes the blossoming of young love and again is deeply touched by his own, which played itself out so long ago.

[FOTO: ANITA AFFENTRANGER]

JAN KAUS

Estonsko | *1971

16. 5. | 18.00 | Autorský sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Jan Kaus – estonský romanopisec, esejista a kritik. Vydal dva romány, dvě sbírky povídek a dvě básnické sbírky. Je bývalým předsedou estonského Sdružení spisovatelů (2004–2007). V současnosti pracuje jako literární redaktor pro kulturní týdeník „sirp“.

Jan Kaus – Estonian novelist, essayist and critic. Has published two novels, two collections of short stories and two poetry books. Former chairman of the Estonian Writers' Union (2004–2007). Currently working at the literary editor in the cultural weekly "sirp".

[FOTO: PIIA RUBER]

RADEK KNAPP

Rakousko | *1964

16. 5. | 13.00 | Literární kavárna

Výběřic poplatků za plyn, prodavač párků, učitel tenisu a vypravěč Radek Knapp, narozený ve Varšavě, žije od r. 1976 ve Vídni. Na vídeňské univerzitě studoval filozofii, v současnosti je spisovatelem ve svobodném povolání. Za svoji prvotinu povídek *Franio* (1994) obdržel od Kulturního magazínu ZDF cenu *Aspekte*. V roce 1999 vyšla kniha *Herrn Kukas Empfehlungen*, z níž autor před několika lety četl i v Rakouském kulturním fóru v Praze a která byla poté přeložena do češtiny pod názvem *Co mi pan Kuka nakukal* (2008). V roce 2005 vydal Radek Knapp *Gebrauchsanweisung für Polen*, literárně pojetého průvodce Polskem pro cizince, ve kterém ironickým způsobem shazuje i potvrzuje klíšé kolující o Polsku a polském způsobu

života (jako např. nadměrná konzumace vodky, Solidarita, historický Krakov, melancholie slovanské duše). Autor v knize osvědčil svůj smysl pro humor, ironii i sebeironii, stejně jako umění svízdného vyprávění, v němž z bystře odpozorovaného detailu dokáže vykouzlit všeplatnou pointu.

Collector of gas charges, sausage vendor, tennis instructor and storyteller Radek Knapp was born in Warsaw but has lived in Vienna since 1976. He studied Philosophy at the University of Vienna and is now a freelance writer. For his debut collection of stories *Franio* (1994) he received the "aspekte" prize of the ZDF culture magazine. In 1999 Radek Knapp published *Herrn Kukas Empfehlungen* (Mr Kuka's Recommendations), from which he read several years ago at the Cultural Forum of Austria in Prague and which has been translated into Czech as *Co mi pan Kuka nakukal* (2008). In 2005 *Gebrauchsanweisung für Polen* (Poland: Instructions for Use), a literary guide to Poland for foreigners, was published, in which the Radek Knapp employs irony to deny and confirm clichés in circulation about Poland and the Polish way of life (eg., the immoderate consumption of vodka, Solidarity, historical Cracow, the melancholic Slav soul). In the lively narrative of this work the author demonstrates a keen sense of humour, irony and self-deprecation as well as an astute eye for detail, which he uses to make points which are universally valid.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

MÁRIUS KOPCSAY

Slovensko | *1968

16. 5. | 13.00 | Literární sál
16. 5. | 16.00 | Komorní sál
16. 5. | 17.00 | stánek L 606

Povoláním novinár, patří ku generácii najmladších slovenských prozaikov. Za svoj debut – zbierku poviedok *Kritický deň* (1998) – získal Cenu Ivana Kraska. Po nej nasledovala zbierka poviedok *Stratené roky* (2004), román *Domov* (2005), opäť zbierka poviedok, *Zbytočný život* (2006), a román *Mystifikátor* (2008).

Kopcsay necíti potrebu vytvárať zložité fabulačné a naratívne postupy, napriek tomu si udržiava odstup a nadhľad, vďaka čomu sú jeho texty ľahko čitateľné. Za mnohými motívmi cítiť autorský postoj a jemne štylizovanú autopsiu, ktorá vrcholí v pocitoch zbytočnosti žitia. Jeho hrdinovia sú nepnoletí chlapci, čo rozdvájajú rozumy, sami by však potrebovali, aby im niekto poradil. Príbehy z čias reálneho socializmu, prípadne tesne po ňom, sú autorsky úprimné. Za pozitívum jeho próz možno pokladať návrat k epickému príbehu, kde už nedomnuje výrazná autorská sebaaprezentácia, ale autor berie ohľad aj na čitateľa.

Česky: Ztracené roky (KNIHA ZLIN, 2007)

Journalist by profession, belongs to the youngest generation of Slovak prose writers. He won the Ivan Krasko Prize for his collection of short stories *Kritický deň* (Critical Day, 1998). This was followed by the prose works *Stratené roky* (The Lost Years, 2004), *Domov* (Home, 2005), *Zbytočný život* (A Wasted Life, 2006) and *Mystifikátor* (Mystificator, 2008). Kopcsay does not feel the need to create complicated plots and narratives, but he maintains a detached overview, thanks to which his texts are easy to read. The author's own attitudes and subtly stylised personal experience, imparting a sense of the futility of living, can be detected behind many of his motifs. His protagonists are teenage boys who are fond of telling others what to do, but who are themselves in need of advice. His depictions of episodes from the times of pragmatic socialism, or soon after, are sincere. The return to the narrative approach not dominated by striking self-expression on the part of the author, where the author also shows consideration for the reader, can be regarded as a positive aspect of his work.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

PATRICK McGUINNESS

Velká Británie | *1968

16. 5. | 14.00 | stánek S 204
16. 5. | 15.00 | Autorský sál
16. 5. | 18.00 | Velký sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Patrick McGuinness se narodil v Tunisku v roce 1968, vyrůstal ve Venezuele, Iránu, Belgii a Anglii. V Cambridgi a Yorku vystudoval angličtinu, v Oxfordu obdržel doktorát. Nyní působí v Oxfordu jako profesor francouzského jazyka a komparativní literatury. Mezi jeho knihy patří studie zabývající se Maeterlinckem a avantgardním divadlem, francouzskou poezií 19. století; a edice zabývající se spisovateli období modernismu, a to například T.E. Hulmem a Lynette Robertsem. Jeho překlad Mallarmého *Pour un tombeau d'Anatole* byl vydán v roce 2004. Jeho první básnická sbírka *Kanály na Marsu*, stejně jako jeho druhá básnická sbírka *Blues 19. století*, získaly v roce 2006 Poetry Business Prize. Tyto dvě sbírky právě vycházejí v českém nakladatelství Periplum. Napsal a také účinkoval v rozhlasových pořadech, mj. v 'A Short History of Stupidity' and 'The Art of Laziness' pro rádio BBC, a je pravidelným příspěvatelem do *Times Literary Supplement* a do *London Review of Books*. Žije v Caernarfon v severním Walesu. (www.patrickmcguinness.org)

Patrick McGuinness was born in Tunisia, and was brought up in Venezuela, Iran, Belgium and England. He studied English at Cambridge and York, and received his doctorate from Oxford, where he is now Professor of French and Comparative Literature. His books include studies of Maeterlinck and avant-garde theatre, 19th century French poetry, and editions of modernist writers such as T.E. Hulme and Lynette Roberts. His translation of Mallarmé's *For Anatole's Tomb* appeared in 2004. His first book of poems was *The Canals of Mars*, and his second, *19th Century Blues*, won the 2006 Poetry Business Prize. The two collections are being published in Czech translation by Periplus. He has written and presented radio programmes, including 'A Short History of Stupidity' and 'The Art of Laziness' for BBC Radio, and is a frequent contributor to the *Times Literary Supplement* and *The London Review of Books*. He lives in Caernarfon, North Wales.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

HANNE ØRSTAVIK

Norsko | *1969

15. 5. | 18.30 | Café Nordica
16. 5. | 13.30 | Autorský sál
16. 5. | 15.00 | Knihkupectví Evropa

Hanne Ørstavik, nar. 28. listopadu 1969, je jednou z nejvýznamnějších skandinávských spisovatelek současnosti. Vystudovala psychologii, sociologii a francouzštinu. Z desítky dosud vydaných titulů vzbudily největší pozornost v Norsku i zahraničí romány *Kjærlighet* (1997, česky: Lásky. Doplněk 2002), *Like sant som jeg er virkelig* (1999, česky: Ve skutečnosti. Doplněk 2007), *Presten* (2004, Pastorka). Překlad plánuje nakladatelství Doplněk na 2010). Hlavním tématem jejích stylisticky sevřených próz je komunikační propast mezi rodiči a dětmi, otázky po smyslu umění. Analýzu tragické životní situace moderní ženy a literaturu jako možného východiska zprostředkovává esejistický román *Kallet-romanen* (2006, Román-Poslání). Za svou tvorbu obdržela řadu ocenění, např. skandinávskou cenu Doblougprisen (2002) a cenu norského nakladatelství Aschehoug (2007).

Hanne Ørstavik, who was born on 28 November 1969, is one of the most important Scandinavian writers of the present day. She is a graduate in Psychology, Sociology and French. Of the dozens of works she has published hitherto, those to attract the greatest interest in Norway and abroad are the novels *Kjærlighe* (Love, 1997; published in Czech as "Lásky", Doplněk, 2002), *Like sant som jeg er virkelig* (As True As I Am Real, 1999; published in Czech as "Ve skutečnosti", Doplněk 2007), *Presten* (The Pastor, 2004; to be published in Czech as "Pastorka" by Doplněk in 2010). Central themes addressed in her concise prose style include the communicative gulf which can exist between parents and children and the meaning of art. The novel in essay form *kallet-romanen* (the calling – the novel, 2006) provides an analysis of the tragic life of the modern woman and takes literature as a possible point of departure. Hanne Ørstavik has received many awards for her work, including Scandinavia's Doblougprisen (2002) and the prize of the Norwegian publishing house Aschehoug (2007).

[FOTO: HANS FREDERIK ASBJORNSEN]

JOSÉ LUIS PEIXOTO

Portugalsko | *1974

15. 5. | 13.00 | Autorský sál
15. 5. | 14.00 | stánek S 109
15. 5. | 16.00 | Literární sál

José Luis Peixoto (1974, Portalegre) vystudoval anglický a německý jazyk a literaturu na nové univerzitě v Lisabonu. V letech 1997, 1998 a 2000 získal Cenu mladých tvůrců, která je udělována Portugalským institutem pro mládí. V říjnu roku 2000 byl vydán jeho první román, *Nenhum Olhar*, díky němuž se Peixotovi dostalo okamžitého uznání, a v roce 2001 za něj získal Cenu José Saramaga, kterou uděluje Fundação Círculo de Leitores za nejlepší portugalskou prózu napsanou autorem mladším třiceti pěti let. Toho stejného roku byl nominován na dvě nejprestižnější literární ceny: Veliká cena portugalského sdružení spisovatelů za román a cena PEN klubu. Portugalskou literární scénu reprezentoval na literárních událostech v Paříži, Madridu, Frankfurtu a Záhřebu, a poté se roku 2002 stal prvním portugalským autorem, který byl jakožto hostující spisovatel pozván do Ledig House v New Yorku. Peixoto pravidelně přispívá do mnohých portugalských novin a časopisů, včetně *DNA* (Diário de Notícias) a *Jornal de Letras*. V roce 2003 se Peixoto zapojil do projektu, který doposud neměl obdoby. Spolu s gotickou metalovou skupinou Moonspell vydali společnou knihu a album s názvem *Protijed*. V roce 2005 napsal dvě divadelní hry. *Klatba* měla premiéru v *Theatre de la Bastille* v Paříži a *Á Manhã* měla premiéru v Teatro de São Luíz v Lisabonu. Jeho práce byly vydány ve Francii, Itálii, Bulharskou, Turecku, Finsku, Nizozemí, Španělsku, Chorvatsku, Bělorusku, Brazílii, USA, VB, Maďarsku, Japonsku a v České republice (Nikdo se nedívá, Barrister&Principal 2004) a Dítě v troskách poezie, Dauphin 2009).

José Luis Peixoto (1974, Portalegre) studied English and German language and literature at the New University of Lisbon. He was winner of the Young Creators' Prize awarded by the Portuguese Institute for Youth in 1997, 1998 and 2000. In

October 2000, his first novel appeared, *Nenhum Olhar*, earning him immediate recognition. In 2001, this work gave him the José Saramago Prize, awarded by the Fundação Círculo de Leitores for the best work of fiction written in Portuguese by an author under 35 years. That same year, he was nominated for the award of two of the most prestigious literary prizes: the Portuguese Writers' Association's Grand Prize for Novel and the Pen Club Prize. In 2002, having represented Portugal at literary events in Paris, Madrid, Frankfurt and Zagreb, he became the first Portuguese author to be invited to Ledig House, New York, as writer-in-residence. Peixoto is a regular contributor to various newspapers and magazines, including *DNA* (Diário de Notícias) and *Jornal de Letras*. In 2003, in a totally unprecedented project, Peixoto joined forces with the Gothic metal band Moonspell and together they produced a book and record, *The Antidote*. In 2005, he wrote the theatre plays *Anathema* (premiered in *Theatre de la Bastille*, Paris) and *Á Manhã* (premiered in Teatro de São Luíz, Lisbon). His works have been published in France, Italy, Bulgaria, Turkey, Finland, Holland, Spain, Croatia, Belarus and Brazil, USA, UK, Hungary, Japan and in the Czech Republic.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

MARTIN PRINZ

Rakousko | *1973

15. 5. | 16.00 | Literární kavárna
16. 5. | 16.00 | Literární sál

Rakouský spisovatel vystudoval ve Vídni germanistiku a divadelní vědu, sám ve Vídni také vyučuje. Úspěšně debutoval románem *Der Räuber* (2002) a okamžitě jako autor zaujal. V podobě literární fikce se totiž vrátil ke skutečnému příběhu z konce osmdesátých let, kdy v Rakousku řádil bankovní lupič v masce Ronalda Reagana. Po jeho dopadení se ukázalo, že šlo o bývalého maratónského běžce. Kniha vyšla v r. 2008 česky s názvem *Lupič*.

Do Prahy ovšem přijíždí Martin Prinz se zcela jinou knihou – svým zatím posledním románem *Ein Paar*, v němž nahlíží pod povrch zdánlivě ideálního manželství dnešních úspěšných třicátníků. Hlavní protagonisté, novinářka Susanne a Georg, který působí v oblasti sportovní medicíny, vedou na první pohled šťastné manželství, ve kterém nedochází k hádkám, jejich život ubíhá v kolotoči práce, společně trávených večerů a dovolených zdánlivě nerušeně. Mezi partnery však zůstává stále více nevysloveného a Susanne zjišťuje, že takový vztah ji nenaplňuje.

Austrian writer Martin Prinz graduated in Vienna in German and Theatre Studies and now teaches in that city. His debut novel *Der Räuber* (2002) was an immediate success; in the form of literary fiction Prinz returns to a true story from the late 1980s, in which a bank robber in a Ronald Reagan mask caused chaos across Austria. After his arrest it turned out that the man had once been a marathon runner. The book was published in Czech in 2008, under the title *Lupič*. Naturally Martin Prinz comes to Prague this time with a different work; this is his latest novel *Ein Paar*, in which he looks beneath the surface of the seemingly ideal marriage of a successful thirty-something couple today. The protagonists – journalist Susanne and Georg, who works in the field of sports medicine – appear at first sight to have a happy marriage in which there are no conflicts. Their lives revolve around their work, evenings spent together and seemingly peaceful holidays. But there is something in the partnership which remains unsaid, and Susanne discovers that the relationship is missing something.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

JUANA SALABERT

Španělsko | Paříž *1962

15. 5. | 18.00 | Autorský sál

Juana Salabert, španělská spisovatelka a překladatelka z francouzštiny, vystudovala francouzskou filologii na Univerzitě de Toulouse – Le Mirail. Pracovala jako literární kritička, spolupracovala s tiskem, filmovými časopisy a jinými sdělovacími prostředky. V polovině 80. let odjela do Nikaragui a od svého návratu se plně věnuje literární produkci. Její román *Arde lo que será* (Madrid, 1996) se dostal do finále prestižní ceny Premio Nadal. V témže roce jí vyšla druhá kniha *Varadero*, která potvrdila její literární kvality a v níž se její próza ustálila jako jedna z neoriginálnějších a nejpůsobivějších v rámci mladého španělského románu v poslední dekádě 20. století. V roce 1996 uváděla cyklus „Escribir en España“ (Psát ve Španělsku), věnovaný podpoře a rozšíření díla mladých a nezávislých romanopisců a básníků. V roce 1998 jí vyšel román *Mar de espejos*. V roce 1999 vydává povídkovou knihu *Aire nada más* a cestopis *Estación central*. Příhody jedné excentrické rodiny v příběhu španělské občanské války si autorka vybrala za páteř své nové práce z roku 2003 *La noche ciega*. Ve stejném roce vydala dětskou knihu *La bruja marioneta*. V roce 2007 získala cenu VIII. Premio Unicaja de Novela Fernando Quiñones za knihu *El bulevar del miedo*. Juana Salabertová nemá ráda autobiografičnost a především zaškatulkování její tvorby do termínu „ženské literatury“. Stala se z ní jedinečná spisovatelka v rámci všeobecného panoramatu současného románu psaného ženami. Ti, co se zabývají její prózou, vyzdvihují epickou povahu jejích třech dosud vydaných románů, ve spojení s mužským tónem, schopným čelit tak drsným tématům jako např. mu-

čení, který se neuchyluje ke strojenému sentimentalismu, jež bývá stejně nespravedlivě jako nahodile označovaná nálepkou „ženská literatura“.

Ceny: VIII Premio Unicaja de Novela Fernando Quiñones za *El bulevar del miedo*, 2007
Finalistka ceny Premio Nadal za *Arde lo que será*, 1996
IX Premio de Narración Breve UNED za *Salvo en la noche*, 1998
Premio Biblioteca Breve za *Velódromo del invierno*, 2001

Juana Salabert, a Spanish writer and translator from the French who was born in Paris in 1962, studied French Philology at the University of Toulouse-Le Mirail. She has worked as a literary critic with the press, film periodicals and other media. In the mid 1980s Juana Salabert left for Nicaragua; since her return she has devoted herself fully to her literary output. In 1996 her novel *Arde lo que será* (Madrid, 1996) reached the shortlist of works nominated for the prestigious Premio Nadal. The same year saw the publication of Juana Salabert's second work *Varadero*; this served to cement her reputation as one of the most original and powerful young Spanish novelists of the 1990s. Also in 1996 she was behind the series "Escribir en España" (Write in Spain) for the promotion and popularization of works by young and independent Spanish novelists and poets. In 1998 Juana Salabert's novel *Mar de espejos* was published, followed in 1999 by the collection of short stories *Aire nada más* and the travel book *Estación central*. The backbone of 2003's *La noche ciega* is formed by the stories of an eccentric family during the Spanish Civil War. In the same year Juana Salabert published *La bruja marioneta*, a book for children. In 2007 she was awarded the eighth Premio Unicaja de Novela Fernando Quiñones for *El bulevar del miedo*.

Juana Salabert is unhappy when her work is understood as autobiography or categorized as "women's literature". She has developed a unique voice in the context of the contemporary novel as a whole as it is written by women. Readers of her three published novels are impressed by their epic character; in conjunction with a masculine tone this allows her to confront harsh themes (such as torture) without ever resorting to the mannered sentimentalism which would do her work as great an injustice as the glib label "women's literature".

Prizes: 8th Premio Unicaja de Novela Fernando Quiñones for *El bulevar del miedo*, 2007

Shortlisted for the Premio Nadal for *Arde lo que será*, 1996
9th Premio de Narración Breve UNED for *Salvo en la noche*, 1998
Premio Biblioteca Breve for *Velódromo del invierno*, 2001

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

STEVE SEM-SANDBERG

Švédsko | *1958

15. 5. | 18.30 | **Café Nordica**
16. 5. | 13.00 | **sál Rosteme s knihou**

Narozen v Oslu. Švédský romanopisec, novinář, esejista a literární kritik, toho času žijící střídavě ve Stockholmu a Vídní. Upozornil na sebe fiktivně dokumentárním dramatickým románem *Theres* (1996) o novinářce a teroristce Ulrice Meinhofové a okolnostech, které obyčejnou ženu svedou k násilným činům. Ve stejném duchu se nese román *Vše pomijivé je pouhý obraz* (Allt förgångligt är bara en bild, 1999). Následující román *Ravensbruck* (2003) uzavírá tuto volně koncipovanou trilogii líčením osudu české novinářky Mileny Jesenské. Román byl nominován na švédskou prestižní Augustovu cenu a Cenu Severské rady. Souvislost s Českem mají rovněž knihy reportáží a esejů *Rozpolcené zrcadlo* (Den klugna spegeln, 1991) a *Praha, No exit* (Prag No exit, 2001). Blízký vztah k české kotlině nezapře ani zatím poslední román *Chudí z Lodže* (De fattiga i Lodz), který vyjde ve švédském nakladatelství Bonniers letos na podzim.

Born in Oslo. Swedish novelist, journalist, essayist and literary critic currently living in Stockholm and Vienna. First attracted attention with docudrama novel *Theres* (1996), about the journalist and terrorist Ulrike Meinhof and the circumstances which lead an ordinary woman to commit acts of violence. The novel *All That is Transient is But a Likeness* (Allt förgångligt är bara en bild, 1999) explores similar themes. Steve Sem-Sandberg's subsequent novel *Ravensbruck* (2003) closes this freely conceived trilogy with a description of the fate of the Czech journalist Milena Jesenská; this work was nominated for Sweden's prestigious August Prize and the Nordic Council's Literature Prize. Steve Sem-Sandberg's collections of essays and reportage *The Divided Mirror* (Den klugna spegeln, 1991) and *Prague (No Exit)* (Prag No exit, 2001) also have a connection with the Czech Republic, as does his latest novel *The Paupers of Lodz* (De fattiga i Lodz), which will be published by Sweden's Bonniers publishing house this autumn.

[FOTO: CATO LEIN]

ELIF ŞAFAK

Turecko | *1971

16. 5. | 16.00 | **Literární sál**
16. 5. | 17.00 | **Autorský sál**

Elif Şafak je jednou z nejznámějších současných tureckých spisovatelek. Roku 1971 se narodila do rodiny tureckého diplomata ve Francii. Žila ve Španělsku, Jordánsku, Německu, a poté studovala v Ankaře. Na istanbulské univerzitě Bilgi a na amerických univerzitách vyučovala

otomanské dějiny a kulturu. Žije v Istanbulu. Plodná publicistka a romanopiska vydala šest románů mezi něž patří *Město zrcadel* (1999), *Palác blech* (2002), *Upřený pohled* (2000) a bestseller *Bastard z Istanbulu* (2006). Dle nechvalně známého článku 301 tureckého trestního zákoníku byla obžalována z „urážky tureckosti“. A to kvůli svému tvrzení v knize, které se vztahovalo k arménské genocidě z roku 1915. Následně byla zproštěna viny. Şafakino psaní je založeno na jejím zkoumání a přezkoumání Islámu a otomanských dějin z interdisciplinární, pluralistické a sekulární perspektivy, jež si zároveň uvědomuje kulturně vytvořené rozdíly mezi pohlavími.

Elif Şafak is one of the most prominent contemporary Turkish writers. Born in France to a Turkish diplomatic family in 1971, she lived in Spain, Jordan and Germany before studying in Ankara. She has taught Ottoman history and culture at Istanbul Bilgi University and at American universities, and lives in Istanbul. A prolific columnist and fiction writer, she has published six novel, including *The City of Mirrors* (1999), *The Flea Palace* (2002), *The Gaze* (2000), and the bestselling *The Bastard of Istanbul* (2006). She was charged with "insulting Turkishness" under the notorious article 301 of Turkish Penal Code for a statement in the book which refers to the 1915 Armenian genocide, but was acquitted. Şafak's writing is informed by her examination and re-assessment of Islam and Ottoman history from an inter-disciplinary, pluralist, gender-conscious and secular perspective.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

INGO SCHULZE

Německo | *1962

15. 5. | 14.00 | **Literární sál**
15. 5. | 15.00 | **Literární kavárna**

Ingo Schulze patří k nejvýznamějším zástupcům současné německé literatury. Proslavil se debutem *33 okamžiků štěstí*, neméně úspěšné byly i *Obyčejný storky* (česky 2003, nakl. Maťa) nebo rozsáhlý román v dopisech *Nové životy*. K povídkové formě se vrátil souborem třinácti povídek *Mobil* (česky jako *Berlínské bolero*, 2009), za který autor získal Cenu Lipského knižního veletrhu. Jeho poslední román *Adam a Evelyn* vyšel loni (česky 2009). V češtině letos vycházejí dvě autorovy knihy. V souboru třinácti povídek *Berlínské bolero* si autor všímá okamžiků spíše všednodenních, avšak lidsky podstatných a jejich literární ztvárnění dovádí takřka k dokonalosti. Román *Adam a Evelyn* si pohrává s biblickým motivem Adama a Evy. Děj umísťuje k balatonskému jezeru na konec léta 1989, kdy Maďarsko otevírá hranice a zapovězený Západ se všemi lákadly i nástrahami je najednou na dosah.

Ingo Schulze is one of the most important figures of contemporary German literature. He gained broad and immediate recognition with his debut work *33 Moments of Happiness*, and *Simple Stories* (sic) (translated into Czech as "Obyčejný storky", Maťa, 2003) and the extensive epistolary novel *New Lives* have enjoyed similar success. Ingo Schulze returned to the shorter form for the thirteen stories of *The Mobile* (translated into Czech as "Berlínské bolero", 2009), for which he was awarded the Prize for Fiction of the Leipzig Book Fair. His latest novel *Adam and Evelyn* was published last year (Czech translation 2009).

Last year two of Ingo Schulze's works were published in Czech. In the thirteen stories of *The Mobile* (Cz. "Berlínské bolero") the author records moments of the everyday which are essentially human, working these into a literary form which is close to perfection. The novel *Adam and Evelyn* juggles with the biblical motif of Adam and Eve; it is set on Lake Balaton at the end of 1989, when Hungary opened its borders and the forbidden West – with all its attractions and pitfalls – was suddenly within reach.

[FOTO: JIM RAKETE]

ROMAN SIMIĆ

Chorvatsko | *1972

15. 5. | 17.00 | **Literární sál**
16. 5. | 13.00 | **Literární sál**

Narodil se v chorvatském Zadaru. Pracuje jako redaktor v zářebském nakladatelství Profil a působí jako umělecký ředitel Festivalu evropské povídky. Jeho povídková tvorba byla přeložena do několika jazyků a zařazena do antologií chorvatské prózy. Je autorem knih: *V okamžiku jako v divočině* (1996), *Místo, kde strávíme noc* (2000) a *Do čeho se zamilováváme* (2005). Posledně jmenovaný soubor povídek byl rovněž vydán v překladu do němčiny, španělštiny, slovinštiny a srbsštiny.

Roman Simić was born in 1972 in Zadar, Croatia. He is the artistic director of the Festival of the European Short Story and editor with Profil publishing house. His short fiction has been included in various selections and anthologies of contemporary Croatian prose and translated into many European languages. His publications include short story collections *In the Moment Like in the Wilderness*, 1996, *A Place Where We're Going to Spend the Night*, 2000, and *What Are We Falling in Love With*, (2005) which has been translated into German, Spanish, Slovenian and Serbian.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

DAN SOCIU

Rumunsko | *1978

15. 5. | 14.00 | Literární sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Dan Sociu patří ke generaci mladších básníků (tzv. „Generace 2000“). Toto hnutí je kritiky rumunské literatury občas nazývané „miserabilismus“. K vydaným dílům Dana Socia patří: *Pěkně zaražené zavařovačky*, *Peníze ještě na jeden týden* (básně, 2002), *Bratr veš* (básně, první vydání: 2004; druhé vydání: 2007), *eXtrémní písně* (básně, Cartea Românească, 2005), *Urbanholie* (román, Polirom, 2008). Několik jeho básní bylo přeloženo a zařazeno do antologií v německém a anglickém jazyce: *Noví evropští básníci* (Graywolf, 2008), *Ne déle poezie* (Heaventree Press, odp. red. David Morley, 2007), *Ptal se tu někdo na něco* (Versus, 2003), *Vstřícné vůči ozónu* (T Publishing House, 2002), *Poezie Klubu 8* (T Publishing House, 2001). Překlady jeho básní a článků se taktéž objevily v literárních časopisech v Rakousku (*Wienzeile*), Švédsku (*Ord & Bild*, *Lyrikvännen*), Polsku (*Lampa*), a v USA (*Circumference – University of Columbia*). *Pěkně zaražené zavařovačky*, peníze ještě na jeden týden získaly v roce 2003 rumunské ocenění Mihai Eminesca, a rumunsko-kanadské ocenění Ronalda Gasparice. V roce 2006 Sdružení rumunských spisovatelů zvolilo *eXtrémní písně* za nejlepší knihu roku. V roce 2007 byl Dan Sociu zvolen nejvýznamnějším mladým spisovatelem na Konferenci mladých spisovatelů v Cluj.

Dan Sociu is a member of the younger generation of poets, the so-called “2000 Generation,” a movement sometimes called “Miserabilism” by Romanian literary critics. His published works include: *Well-stopped jars*, *Cash for one more week* (poems, 2002), *brother louse* (poems, 1st edition: 2004; 2nd edition: 2007), *eXcessive songs* (poems, Cartea Românească, 2005), *Urbanholia* (novel, Polirom, 2008). A selection of his poems has been translated for German and English anthologies: *New European Poets* (Graywolf, 2008), *No Longer Poetry* (Heaventree Press, ed. David Morley, 2007), *hat jemand etwas gefragt* (Versus, 2003), *Ozone Friendly* (T Publishing House, 2002), *Club 8 Poetry* (T Publishing House, 2001). Translations of his poems and articles have also appeared in literary magazines in Austria (*Wienzeile*), Sweden (*Ord & Bild*, *Lyrikvännen*), Poland (*Lampa*), and the USA (*Circumference – University of Columbia*). In 2003, *well-stopped jars*, *cash for one more week* was awarded Romania’s Mihai Eminescu Prize, and the Romanian-Canadian Ronald Gasparic Prize; in 2006, *eXcessive songs* was named Best Book of the Year by the Romanian Writers’ Association; in 2007, he was voted Most Prominent Young Writer at the Young Writers’ Colloquium in Cluj.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

ALAIN CLAUDE SULZER

Švýcarsko | *1953

15. 5. | 17.00 | Literární kavárna

Spisovatel žijící v Basileji a Elsassu se narodil v Riehen. Pracuje jako externí novinář (Rheinischer Merkur, Die literarische Welt) a rozhlasový pracovník (Deutschlandfunk).

Soukromé hodiny (Privatstunden), román, edice Epoca 2007, (česky zatím nevyšlo).

Koncem šedesátých let se mladý východoevropský emigrant ve Švýcarsku učí němčině v domě soukromé učitelky, mladé ženy, která se po narození druhého dítěte vzdala učitelského povolání. Učitelka němčiny se v novém životě studenta stává nejdůležitější styčnou osobou. Výukou německého jazyka vzniká blízký vztah, kterému se jak učitelka, tak její žák nemohou ubránit.

Alain Claude Sulzer vypráví příběh syna, který odhalí otcův dvojitý život, příběh matky, která tmelí již dávno nefungující rodinu, příběh emigranta Lea, který si teskně vzpomíná na opuštěnou lásku, starou babičku a vystěhovaného bratra.

The writer Alain Claude Sulzer was born in Riehen and lives in Basel and the Alsace. He works externally as a journalist (Rheinischer Merkur, Die literarische Welt) and for radio (Deutschlandfunk).

Privatstunden (Private Lessons), novel, Edition Epoca, 2007 (not yet published in Czech)

It is the end of the 1960s and a young immigrant from eastern Europe is learning German at the home of a private teacher, a young woman who gave up the teaching profession after the birth of her second child. The teacher of German becomes the most important contact in the student’s new life. The German lessons generate a relationship of closeness which the teacher and her pupil are powerless to resist.

Alain Claude Sulzer tells the story of a son who has uncovered his father’s double life, the story of a mother who is holding together a family which long ago ceased to function, and the story of the emigrant Leo, who is pining for his lost love, his elderly grandmother and his departed brother.

[FOTO: ONORIO MANSUTTI]

PETRI TAMMINEN

Finsko | *1966

16. 5. | 12.00 | sál Rosteme s knihou
16. 5. | 13.30 | stánek L 206
16. 5. | 18.00 | Café Nordica

Petri Tamminen vystudoval univerzitu v Tampere (obory teorie komunikace a mediální studia) a nyní pracuje jako spisovatel a novinář na volné noze. Spolu se svou ženou a dvěma dětmi žije ve finském vnitrozemí. Je autorem povídek *Elämiä* (Životy), 1994; *Miehen ikävä* (Muži a touha), 1997; *Piiloutujan maa* (V úkrytu), 2002; a románů *Väärä asenne* (Špatný postoj), 2000; *Enon opetukset* (Co mě naučil strýc), 2006. Mnohé z jeho povídek byly zařazeny do francouzských, německých, maďarských, polských a britských antologií. Jediněčný talent Petriho Tamminena spočívá v tom, jak krátkou větou dokáže vyjádřit podstatu lidského smýšlení, naděje a jednání. Jeho knihy se těší přízní kritiky a jemně, zároveň však také pronikavě, osvětlují život a sny člověka žijícího ve Finsku.

Petri Tamminen graduated from the Tampere University (his major being communications theory and mass media), and now works as a free writer and a freelance journalist. He lives in the middle of Finland with his wife and two children. He wrote stories (*Elämiä* (Lives), 1994; *Miehen ikävä* (Men and Longing), 1997; *Piiloutujan maa* (In Hiding), 2002) and novels *Väärä asenne* (The Wrong Attitude), 2000; *Enon opetukset* (What My Uncle Taught Me), novel, 2006. Many of the short stories by Petri Tamminen were published in anthologies in France, Germany, Hungary, Poland and UK.

Petri Tamminen has a unique gift for condensing into short sentences the essentials of how people think, hope, and act. His books, all very well received by the critics, cast a gentle but penetrating light on the life and dreams of the Finnish man.

[FOTO: VILLE JUURIKALA]

OLGA TOKARCZUK

Polsko | *1962

16. 5. | 14.00 | stánek L 105
16. 5. | 16.00 | stánek S 206
16. 5. | 17.00 | Literární kavárna
16. 5. | 18.00 | Velký sál

Zřejmě nejznámější současná polská prozaička, a zároveň jeden z nejvýznamnějších literárních objevů 90.let. Její romány se těší velké oblibě doma i v zahraničí nejen díky obecné přístupnosti, ale i díky jejich filozoficko-mythologickému přesahu. Její poslední román *Bėguni*, jenž vyšel v roce 2008 v nakladatelství Host v češtině, získal v minulém roce nejprestižnější polskou literární cenu Nike. Tokarczuk, bývalou studentku psychologie, která je obdivovatelkou Carla Gustava Junga, fascinují především anomálie spojené s nevšedními, často paranormálními jevy, které umísťuje do reálií moderní doby. Její próza je často přirovnávána k Márquezovu magickému realismu. V češtině autorce dále vyšlo: *Denní dům, noční dům* (Host, 2002), *Poslední příběhy* (Host 2007), *Hra na spoustu bubínků* (Periplum, 2005), *Anna In v hrobech světa* (Kniha Zlín, 2008).

Perhaps the best known writer of prose working in Poland today and also one of the most important literary finds of the 1990s. Her novels are very popular at home and abroad, not only for the general accessibility of their style but also for their philosophical and mythological reach. *Bėguni* (= Runners), her latest novel, which this year was first published in Czech (by Host Publishers, as “Bėguni”), last year received the main Nike award, Poland’s most prestigious literary prize. Tokarczuk, a former student of psychology and an admirer of Carl Gustav Jung, is fascinated by anomalies connected with extraordinary, often paranormal phenomena, which she places in the realia of modern times. Her prose is often compared with the magic realism of Márquez.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

GEERT VAN ISTENDAEL

Belgie – Vlámko | *1947

13. 5. | 19.30 | Café FRA
15. 5. | 11.00 | Autorský sál
16. 5. | 15.00 | Autorský sál
16. 5. | 20.00 | Literární divadlo Viola

Narozen v Bruselu, vystudoval sociologii a filosofii na Katolické univerzitě v Louvain. Po dokončení studií byl zaměstnán jako vědecký pracovník v oblasti environmentálního plánování. V letech 1978 až 1993 byl Van Istendael reportérem a moderátorem síťových novin vlámské televize, kde si udělal jméno jakožto znalec belgické a germánské historie a politiky. Posledních deset let se živil jako nezávislý spisovatel a žije v Bruselu. Van Istendael si získal uznání svými překlady německých spisovatelů jako Goethe, Heine, Brecht, Fried a Kahla.

Van Istendael se proslavil svými velmi dobře zdokumentovanými a, nejen pro cizince, naučnými knihami o Bruselu a Belgii. Ve své široké veřejnosti známé knize

MARIOLINA VENEZIA

Itálie | *1961

16. 5. | 15.00 | Knihupectví Evropa
16. 5. | 16.00 | sál Rosteme s knihou

Mariolina Venezia se narodila roku 1961 v Mateře. V rámci DAMS (Discipline dell'arte, della musica e dello spettacolo)

vystudovala psaní, navštěvovala kurzy scénaristiky a experimentální kinematografie. Šest let působila jako novinářka v Montpellieru a v Paříži, kde jí vyšly i tři svazky poezie. V současnosti žije v Římě, spolupracuje s literárními časopisy, píše filmové a televizní scénáře. Po sbírce povídek *Altri miracoli* (Jiné zázraky, 1998, nově 2009) vydala v roce 2006 u nakladatelství Einaudi svůj první román *Mille anni che sto qui* (Jsem tady už tisíc let). Na pozadí italských dějin v období od sjednocení země až po pád Berlínské zdi se v něm odvíjejí spleť a pohnuté osudy statkářské rodiny Falconeových zasazené do jihoitalského městečka Grottole, kde jako by se zastavil čas a lidé žili vzpomínkami, tradicemi a pověrami, dokud i sem nevrtně pokrok s věžemi na těžbu metanu a se supermarketu.

Autorka podle vlastních slov prostudovala celou řadu archivních materiálů a dobových dokumentů, rozmlouvala s mnoha lidmi, a především se inspirovala vyprávěním své babičky Emilie, tak jak si je pamatovala z dětství. Vytvořila barvitou rodovou ságu, jejíž styl bývá někdy přirovnáván k magickému realismu Gabriela Garcíi Márqueze, a vzdala svou knihu hold rodné Basilicátě.

Román *Mille anni che sto qui* vzbudil značný ohlas kritiky i čtenářů a získal literární cenu Campiello za rok 2007. V krátké době byl přeložen do několika jazyků. Jeho česká verze vychází právě v těchto dnech v nakladatelství Paseka.

Mariolina Venezia was born in Matera in 1961. She is a graduate of the DAMS (Discipline dell'arte, della musica e dello spettacolo) programme of the University of Bologna, where she studied writing and attended courses of screenwriting and experimental cinematography. For six years she worked as a journalist in Montpellier and Paris, where she also published three volumes of poetry. She currently lives in Rome, working for literary magazines and writing screenplays for film and television. After 1998's *Altri miracoli* (Other Miracles, reissued in 2009), a collection of short stories, Mariolina Venezia's first novel *Mille anni che sto qui* (Been Here a Thousand Years) was published by Einaudi in 2006. To a backdrop of Italian history from the times of the country's unification to the fall of the Berlin Wall she depicts the eventful lives of the landowning Falcone family in the small town of Grottole in southern Italy, where time seems to stand still and people live by their memories, traditions and superstitions until progress arrives in the shape of a derrick tower for the extraction of methane and supermarkets.

The author has described how she studied a wide range of materials from the archives and other historical documents, how she conversed with many people, and above all how she was inspired by the stories her grandmother Emilie told of her own childhood. She used all this in the creation of a vivid family saga, the style of which has often been compared to the magic realism of Gabriel Garcia Márquez and which pays homage to Basilicata, the town of her birth.

Mille anni che sto qui has been very well received by critics and readers alike; in 2007 it was awarded the Campiello literary prize. It has been translated into several languages in a very short time. *Mille anni che sto qui* is about to be published in Czech by Paseka.

[FOTO: ARCHIV AUTORA]

Het Belgisch labyrint of De schoonheid der wanstaltigheid (Belgický labyrint, 1989) spisovatel bezkonkurenčním způsobem analyzuje svoji rodnou Belgii. Tato kronika byla přeložena do jazyka francouzského, maďarského a českého. Se stejnou dávkou vášně a erudice Van Istendael načrtává portrét Bruselu ve své knize *Arm Brussel* (Chudák Brusel, 1992). A to z několika úhlů pohledu: historického, kulturního a environmentálního vývoje. Jeho díla *Bekentenissen van een reactionair* (Zpovědi reakcionáře, 1994), *Anders is niet beter* (Odlíšné neznamená lepší, 1997) a *Nieuwe uitbarstingen* (Nová vzplanutí, 1999) jsou eseje vyznačující se značným zápletem pro argumentaci. *Vlaamse sprookjes* (Vlámské pohádky, 1995) jsou sbírkou povídek předávaných po generace ve Flandrech formou ústní tradice.

Jakožto romanopisec se Van Istendael proslavil románem *Verhalen van het Heggeland* (Příběhy ze země živých plotů, 1991) a novelou *Altrapsodie* (Altrapsodie, 1997), která byla nominována na ceny NCR a ECI.

Van Istendaelově poezii se taktéž dostalo uznání. Jeho první sbírka básní *De iguanodons van Bernissart: Een Belgisch gedicht* (Iguanodonti z Bernissartu: belgická báseň) se na trhu objevila v roce 1983. V roce 1987 básník vydal svoji druhou antologii s názvem *Plattegronden* (Mapy): lyrické evokace Bruselu a úvaha nad ilustrativní mocí Jamese Ensora. Dále vydal *Het geduld van de dingen* (Trpělivost věcí, 1996). Dílo je cyklem o Bruselu.

Geert van Istendael je členem Bruselského sdružení poezie, které bylo založeno v roce 2007, a které v rámci festivalu Passa Porta, březen 2009, prezentovalo svoji „Evropskou ústavu ve verších“.

Born in Brussels, studied Sociology and Philosophy at the Catholic University of Louvain. After completing his studies he worked as a scientific researcher in the field of environmental planning. From 1978 until 1993 Van Istendael was reporter and news reader for the Flemish television and cut a niche for himself for his knowledge of Belgian and German history and politics. For the past ten years he has been working as an independent writer in Brussels. Van Istendael has earned respect for his translations of German writers: Goethe, Heine, Brecht, Fried and Kahla.

Van Istendael achieved celebrity as the author of well-documented and, not least for foreigners, instructive books about Belgium and Brussels. In his widely-read book *Het Belgisch labyrint of De schoonheid der wanstaltigheid* (The Belgian Labyrinth or The Beauty of Deformity, 1989) the writer analyses in an unrivalled way his native Belgium. This chronicle has been translated into French, Hungarian and Czech. With the same passion and erudition, Van Istendael in *Arm Brussel* (Poor Brussels, 1992) sketches a portrait of Brussels, from several points of view: historical, cultural and environmental development. Also in *Bekentenissen van een reactionair* (Confessions of a Reactionary, 1994), *Anders is niet beter* (Different is not better, 1997) and *Nieuwe uitbarstingen* (New Outbursts, 1999) the essayist displays great controversial fervour. *Vlaamse sprookjes* (Flemish Fairy Tales, 1995) provides a sampler of stories passed on verbally in Flanders.

With *Verhalen van het Heggeland* (Stories from The Land of Hedges, 1991) but especially with *Altrapsodie* (Altrapsodie, 1997) Van Istendael makes his name as a novelist, a novella with the motto 'du hättest veinah gelebt' by Paul Celan, which was nominated for both the NCR and ECI prize.

Van Istendael's poetry has also been well received. His first volume of poetry *De iguanodons van Bernissart: Een Belgisch gedicht* (The iguanodons of Bernissart: a Belgian Poem) appeared in 1983. In 1987 the poet published his second anthology *Plattegronden* (Maps): a lyrical evocation of Brussels and a contemplation of the illustrative power of James Ensor. In addition, *Het geduld van de dingen* (The Patience of Things, 1996) contains a cycle about Brussels.

Geert van Istendael is member of the Brussels Poetry Collective that was founded in 2007, and which was presenting "The European Constitution in Verse" at the Passa Porta Festival, March 2009.

[FOTO: S. VAN BAARLE]